

at faa god, solid og tro Arbejdskraft, og jeg tror, at saadanne Arbejdere, som have deres eget lille Hjem, deres egen Jord at passe, og som altfaa paa en vis Maade føle et vist Fællesskab mellem sig og den Jorbejer, han arbejder for, ville være ganske anderledes værd at have i Arbejde end løse Jugle, der flyve fra det ene Sted til det andet, der daarlig nok have Tag over Hovedet, og som tit ikke vide, hvad egentlig Formaalet er, og hvor det vil ende.

Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Hage) talte naturligvis ud fra den Opfattelse, som har gjort sig gældende i det Kommissions-Mindretals Betænkning, hvortil han hørte. Det vil være lige saa selvfølgelig for det høje Ting, at jeg taler ud fra det Fler-tals Standpunkt, hvortil jeg hørte. Seg maa da sige, at jeg i meget ser anderledes paa denne Sag end det ærede kongevalgte Medlem. Jeg skal knytte nogle Bemærkninger til de Ytringer, han kom med, og jeg skal begynde med den sidste, nemlig den Henvi-sning til et Mindretals Udtalelser fra det andet Tings Betænkning. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at dersom disse Udtalelser fra dette Mindretal havde været tiltraadt i det andet Ting af et Fler-tal, og dersom vi som Følge deraf havde faaet Lovforslaget i en Stikkelse, svarende dertil, kunde der fra det ærede kongevalgte Medlem have været Grund til at fremkomme med sine Betænkneligheder, men da dette Mindretals Opfattelse er blevet overstemt i det andet Ting, forekommer det mig, at det maatte gøre affurat den mod-satte Virkning paa det ærede kongevalgte Medlem. Jeg for min Del kan i alt Fald ikke se andet, end at naar jeg ser paa det Forslag, der her foreligger og sammenholder det med den lidet sympatetiske Bevægelse, der gik gennem en stor Del af Landets Blade, da Landbokommis-sionens Betænkning forelaa, og med den ret bevægede For-handling, der fandt Sted i Folketinget, kan jeg ikke se andet, end at dette Forslag vidner om en betydelig Resignation fra det andet Tings Side, en Resignation, som jeg tror, dette høje Ting burde paastønne. — Som Medlem af det Fler-tal i Landbokommis-sionen, der har indstillet Forslagsudkastet, det Grundlag, der foreligger, kan jeg ikke andet end være i høj Grad tilfreds med at se Folketingets Forslag i den Stikkelse, hvori

det her foreligger. Det viser sig nemlig, at Folketinget gennemgaende, naar jeg fra-regner nogle Hovedpunkter, har holdt sig nær op til Kommissionsflertallets Indstil-ling. Det har optaget Forslaget om Amts-kommissioner og deres Sammensætning, det har givet disse Amtskommissioner, i hvert Fald for en Del, den samme Myndighed, som var tiltænkt dem fra Kommissionens Side; det har navnlig bestemt, at de skulle have Myndighed til at vrage og vælge blandt Ansøgerne og derved blive i Stand til at sikre, at kun de dygtigste, paakjendeligste og mest værdige Arbejdere komme i Betragtning. Fremdeles har Forslaget holdt sig tæt op til de Betingelser, som man i Kommissionen mente, der maatte stilles for at komme i Be-tragtning ved Erhvervelsen af disse Gjen-domme. Endvidere har det sluttet sig til Kommissionens Opfattelse af Forholdet som Gje og ikke ladet sig friste til at lade det gaa ind under Fæste i den ene eller den anden Form. Endvidere er Forslaget stem-mende med Kommissionsflertallets Forslag med Hensyn til Størrelsen af den Sum, som man mener, at den paagældende Arbejder skal raade over for at komme i Betragtning, og det bibeholder den samme Grænse for Størrelsen af den Sum, der maa anvendes for Tilvebringelsen af den enkelte Ejendom.

Saa er der paa nogle enkelte Punkter gjort Forandringer, og det var dem, det ærede 12te kongevalgte Medlem havde saa meget imod. For det første er der lagt en lille Ud. Land til Ejendommens Størrelse, medens Kommissionsbetænkningen gik ud paa en Størrelse af 3—4 Tdr. Land, hvortil svarede Begrænsningen: ikke under 2 og ikke over 6 Tdr. Land, har dette Forslag som fremhævet 3½—5 Tdr., ikke under 2½ og ikke over 8 med Undtagelse af de særlig magre Egne. Dette Spørgsmaal om Lod-dernes Størrelse har været Genstand for en meget lang Overvejelse i Landbokommis-sionen. Jeg tror nok, at den stærkeste Strid var udfæmpet, førend jeg blev Medlem af Kom-missionen, men ved mange senere Lejligheder kom Spørgsmaalet om Loddernes Størrelse op igen, og jeg kan kun sige, at naar man omsider fra alle Sider kom til det Resultat, som foreligger, saa mente jeg for mit Ved-kommende, at det var et tilfredsstillende Kompromis, men jeg behøver vel ikke at til-